

24/07/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มธุบัน

**สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะปลดปล่อยจากอิทธิพลของมายา จงจดจำผู้เป็นที่รักที่แท้จริงของลูกครั้งแล้วครั้งเล่า ผู้เป็นที่รักตัวท่านเองได้มาเพื่อพาลูกๆ  
คู่รักทั้งหมดกลับบ้านไปกับท่าน

**คำถาม:** ด้วยการเข้าใจนัยสำคัญของประเด็นใดที่ลูกๆ จะไม่ร้องขอความสงบหรือความสุข?

**คำตอบ:** ลูกเข้าใจนัยสำคัญของละคร ลูกเข้าใจว่าเวลานี้การละเล่นนี้กำลังจะจบ  
ลูกจะกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบก่อนและจากนั้นลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข  
เหตุนี้เองลูกจึงไม่ร้องขอความสงบหรือความสุข  
ลูกทำให้ตัวเองมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมแห่งความสงบของลูก  
ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งเรื่องศาสนาของตนเองและพวกเขาก็ไม่เข้าใจนัยสำคัญของละคร  
เหตุนี้เองพวกเขาก็จึงพูดว่า “โปรดให้ความสงบแก่จิตใจของฉันเถิด!”  
ในความเป็นจริงเป็นดวงวิญญาณที่ต้องการความสงบ ไม่ใช่จิตใจ

**เพลง:** ผู้เป็นที่รัก มาและพบกับเรา! หัวใจที่เต็มไปด้วยความทุกข์นั้นร้องเรียกหา

โอมซานติ เช่นเดียวกับที่เพียงบางสิ่งในคัมภีร์เท่านั้นที่เป็นที่เข้าใจได้และบางสิ่งในกิตะที่เป็นส่วนพิเศษเท่านั้นที่ถูกต้อง  
เพลงต่างๆก็เป็นเช่นเดียวกัน คำว่าผู้เป็นที่รักนั้นลูกต้องแต่พวกเขาพูดว่ามนุษย์กำลังเรียกหา ร่างมนุษย์ไม่ได้เรียกหา  
ดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่ในร่างกายต่างหากที่เรียกหาเพราะดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของความทุกข์ มีคำว่า  
“ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์” อัลลอยได้ปะปนอยู่ในดวงวิญญาณ  
มีทั้งดวงวิญญาณที่ได้้อย่างสาโทประธานและดวงวิญญาณที่ได้้อย่างทาโมประธาน  
ทองคำแท้ต่อมาก็กลายเป็นทองปลอม อย่าได้แม้กระทั่งคิดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ  
มนุษย์พูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันเพราะพวกเขาคิดว่าดวงวิญญาณแต่ละดวงคือดวงวิญญาณสูงสุด  
และดังนั้นภูมิคุ้มกันนั้นจะต้องเป็นภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ ผู้คนนั้นสับสน คำสอนเหล่านั้นเป็นของใคร?  
เป็นของราวัน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผู้คนทำในนามของพระเจ้า บัคคี ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเป็นไปเพื่อพบปะกับพระเจ้า  
ทุกคนล้วนต้องการที่จะรู้วิธีไปพบกับพระเจ้า พวกเขาได้มีการก่อไฟบูชาญู ทำทาปาเซีย และทำบุญ ฯลฯ เพื่อสิ่งนั้น  
แต่พวกเขาก็ยังคงไม่ได้พบกับพระเจ้า หากพวกเขาได้พบกับพระเจ้า พวกเขาก็จะไม่ไปจาริกแสวงบุญอีกต่อไป ฯลฯ  
ถึงแม้ว่าใครบางคนได้นิมิตของรูปบูชา นั่นก็ไม่ใช่ว่าการพบกับพระเจ้า ทุกคนเรียกหาพระเจ้า “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์  
ได้โปรดมา! โอ ผู้เป็นที่รัก ได้โปรดมา!” เพราะดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของความทุกข์ เมื่อร่างกายเจ็บปวด  
เป็นดวงวิญญาณที่รู้สึกถึงความเจ็บปวด เมื่อดวงวิญญาณจากร่าง ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ทำกับร่างกาย  
ดวงวิญญาณจะรู้สึกอะไรไหม? เมื่อดวงวิญญาณและร่างกายรวมรูปกัน ดวงวิญญาณรู้สึกถึงทุกสิ่ง ลูกๆ  
เข้าใจว่าไม่มีความทุกข์ในยุคทองเพราะไม่มีอาณาจักรของมายาที่นั่น  
ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่สวรรค์ที่ซึ่งไม่มีมายา อาณาจักรของมายานี้กำลังจะจบสิ้น  
ผู้ที่ยากจนไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาพูดว่าจิตใจไม่มีความสงบ แต่ไม่ได้พูดว่าดวงวิญญาณไม่มีความสงบ  
พวกเขาพูดสิ่งนี้สำหรับจิตใจ จิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดว่าเขาต้องการความสงบ  
ไม่ใช่จิตใจที่ต้องการความสงบ ดวงวิญญาณต้องการความสงบ ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณมาจากอาณาเขตสูงสุด  
ดวงวิญญาณมีอวัยวะเมื่ออยู่ในร่างกาย ดวงวิญญาณพูดว่า “ผู้เป็นที่รัก ได้โปรดมาและพบกับเราเถิด!”  
สิ่งมีชีวิตกำลังอยู่ในประสบการณ์ของความทุกข์ มีความแตกต่างเช่นนี้ระหว่างสิ่งมีชีวิตและจิตใจ  
จิตใจและสติปัญญาคือพลังของดวงวิญญาณ ในขณะที่เหล่านี้คืออวัยวะของร่างกาย ไม่มีใครอื่นเข้าใจสิ่งเหล่านี้  
ในความเป็นจริง เป็นดวงวิญญาณที่ควรมีการกล่าวถึง เป็นดวงวิญญาณที่ต้องการความสงบ  
เวลานี้ดวงวิญญาณกำลังเอาชนะการกระทำที่เป็นบาปด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสเหล่านี้  
ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณกำลังเอาชนะจิตใจ ไม่เลย ลูกเอาชนะมายาด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด  
อย่างไรก็ตามเป็นการผิดที่พูดว่าจิตใจต้องการความสงบ ไม่ใช่ว่าจิตใจต้องการความสุข

ดวงวิญญาณร้องขอความสงบเพราะดวงวิญญาณจำได้ถึงดินแดนแห่งความสงบของเขา

ลูกๆได้เข้าใจความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณสูงสุดแล้ว พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณที่รัก จงจดจำผู้เป็นที่รักของลูกครั้งแล้วครั้งเล่า ผู้เป็นที่รักเข้าใจได้เมื่อใครบางคนถูกโจมตีในสงครามของมายา

มายาจะทำให้ลูกลืมครั้งแล้วครั้งเล่าและนำลูกไปสู่สำนักที่เป็นร่าง ดวงวิญญาณมีการตระหนักรู้ว่า: นั่น ดวงวิญญาณ เป็นตัวของความสงบ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ดวงวิญญาณทั้งหลายลืมนิยามของพวกเขาคือ

พวกเขาย่อยยับไปด้วยความทุกข์และร่ำไห้ “เราต้องการความสงบ เราต้องการการหลุดพ้น”

หลังจากความสงบก็มีความสุข ชัยนาสซีไม่ได้เข้าใจนัยสำคัญของละคร พวกเขาไม่รู้จักดินแดนของความสงบ

ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงว่า นั่น ดวงวิญญาณ เป็นผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ฉันได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดแล้ว

เวลานั้นบทบาทนั้นได้จบสิ้น ดวงวิญญาณพูดว่าเขาได้พบผู้เป็นที่รักแล้ว ทุกคนจดจำผู้เป็นที่รักในหนทางของบักดี

มีผู้เป็นที่รักที่แท้จริงเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ชื่อของท่านได้รับการจดจำ

ลูกทั้งหมดเข้าใจว่าลูกได้พบผู้เป็นที่รักแล้ว เวลานี้ท่านกำลังนั่งอยู่ในร่างที่ธรรมดาในร่างของผู้ที่ชื่อว่า บราห์มา

ลูกทั้งหมดคือ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารี อธิบายแก่ทุกคนว่าเมื่อคำว่า “ประชาบิดา”

ไม่ได้มีการเขียนไว้เบื้องหน้าบราห์มากุมารี่จึงมีความสับสนเกิดขึ้น เพราะไม่ได้ใช้คำว่า “ประชาบิดา”

ผู้คนจึงไม่สามารถเข้าใจ ผู้คนทั้งหมดรู้เกี่ยวกับประชาบิดา พวกเขาคิดว่าบราห์มาคือผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตละเอียดอ่อน

เมื่อลูกพูดว่าท่านคือ ประชาบิดาบราห์มา พวกเขาก็จะเข้าใจว่าคำพูดที่ว่า “ประชาบิดาบราห์มากุมารและกุมารี” นั้นถูกต้อง

เหตุนี้เองผู้คนจึงถูกถามว่า “ท่านมีความสัมพันธ์อะไรกับประชาบิดา?” คำว่าพ่อได้ใช้ไปแล้วสำหรับชีวา พ่อสูงสุด

ดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าผู้หนึ่งคือพ่อเหนือโลกและอีกผู้หนึ่งนั่นคือ ประชาบิดาบราห์มา

ลูกรู้จักพ่อทางโลกอยู่แล้ว เวลานี้ลูกได้เข้าใจเกี่ยวกับพ่อทั้งสามแล้ว ไม่มีใครอื่นในโลกรู้สิ่งนี้

ไม่มีใครในยุคทองรู้จักพ่อเหนือโลก ที่นั่นพวกเขามีพ่อเดียว ลูกมีพ่อทั้งสามในยุคแห่งการบรรจบพบกัน

ลูกสามารถจะมีทั้งสามพ่อได้ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น

พ่อทั้งสามไม่สามารถจะมีชีวิตอยู่พร้อมๆกันได้ในช่วงเวลาอื่น หนึ่งในนั้นคือพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด

ผู้ที่ลูกได้รับมรดกจากท่าน สองคือลูกบราห์มา ผู้ที่พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดูผ่านเขา สิ่งสร้างที่เกิดจากปากนั้นได้รับการจดจำ

บราห์มินเหล่านั้นเพียงแต่พูดว่าพวกเขาคือลูกๆ ของบราห์มา

แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาและไม่เข้าใจว่าพวกเขาก่อเกิดจากบาป

สิ่งสร้างที่เกิดจากปากมีชีวิตอยู่ในเวลานี้เท่านั้น สิ่งสร้างของชีวาไม่ได้เกิดจากปาก ทุกคนคิดว่าผู้เดียวนั้นเป็นพ่อ

ลูกมีสามพ่อ ทั้งหมดคือลูกๆ ของชีพบบา และ ประชาบิดาบราห์มา ลูกมีพ่อทางโลกอยู่แล้ว ลูกต้องจดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคง

ได้มีการอธิบายด้วยเช่นกันว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีพบบาไม่มีพ่อหรือครู ผู้หนึ่งก็จดจำพ่อผู้หนึ่งด้วยเช่นกัน

ท่านคือพ่อสูงสุดพร้อมกันกับเป็นครูสูงสุด ท่านให้คำสอนที่หลากหลายแก่เราทุกวัน

ลูกเข้าใจว่าผู้เป็นที่รักกำลังสอนพวกเราที่เป็นคู่รัก ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์

ท่านได้มาเพื่อพาพวกเรากลับบ้าน ท่านปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์

เวลานี้ลูกเข้าใจว่าดินแดนของความทุกข์นี้จะเปลี่ยนไปและกลายเป็นดินแดนของความสุข อาณาจักรของราวันจะจบสิ้น

ในที่สุดแล้วความตายจะมาอย่างแน่นอน หุ่นจำลองของราวันถูกสร้างขึ้นที่นี่ มีอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน

พ่อมาและอธิบายว่าราวันได้แย่งชิงอาณาจักรไปจากลูกชาวบาร์ต ลูกชาวบาร์ตมีประสบการณ์ของความพ่ายแพ้และชัยชนะ

เมื่อราวันมาลูกก็ตกไปสู่หนทางบาป ลูกได้อยู่อย่างราโจ ทาโม และแล้วก็ทาโมประธาน ลูกเฝ้ารอวันที่เป็นพิเศษ

แน่นอนที่นั่นคืออาณาจักรของราวันแต่ไม่มีเรื่องของการลักพาตัวสีดำ ฯลฯ นี่คือการอาณาจักรของราวัน

มนุษย์ทั้งหมดอยู่ในอาณาจักรของราวัน มีความทุกข์ในอาณาจักรของราวันและความสุขในอาณาจักรของราม

พระเจ้าท่านเรียกว่าราม สติปัญญาของลูกขึ้นไปที่นี่ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น

พ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีเทพปัญญา แน่แน่นอนมีคำพูดที่ว่า “เจ้าแห่งความสูงส่ง” จะมีสองรูปของวิษณุที่นี่ด้วย

มีความสับสนอย่างมากในการเข้าใจสิ่งนี้ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายในรายละเอียด

ลูกจะถูกปลุกให้ตื่นขึ้นด้วยการรับฟังคำเพียงคำเดียวจากเพลง เพลงบางเพลงนั้นดีมาก

เวลานี้ลูกกำลังไปในการจาริกแสวงบุญ ลูกเข้าใจว่าเป็น(มี)เพียงลูกเท่านั้นที่ไปในการจาริกแสวงบุญทางจิต

แน่นอนว่าผู้นำทางของเราทั้งหมดคือหนึ่งเดียวเท่านั้น เวลานี้ท่านปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพาลูกกลับไป

ท่านคือผู้นำทางเพียงหนึ่งเดียวสำหรับทุกคน ตัวท่านเองนั้นก็มาเพื่อพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น

ท่านต้องมาเพื่อประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลส ดังนั้นท่านต้องมาในบางรูป

ท่านต้องมาขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน กลางคืนของชีวาได้รับการจดจำ ถามใครก็ตามว่า: หากชีวาไม่มีตัวตน

จะมีการทดลองกลางคืนของท่านได้อย่างไร? จะสามารถมีกลางคืนของผู้ที่ไม่มีนามหรือรูปได้อย่างไร?  
สัญลักษณ์รูปไข่นั้นก็ได้มีการแสดงไว้ด้วย ท่านมีชื่อพร้อมกันกับรูปและดินแดน มีช่วงเวลาสำหรับท่านด้วยเช่นกัน  
พวกเขาเรื่องราวสรรเสริญท่านว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความสุข และดังนั้น แนนอนที่ท่านจะประทานความสุข  
เวลานี้ทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นพวกเขาจึงไปและร้องเพลงเบื้องหน้าผู้มีคุณธรรม(รูปบุชา)  
“พวกเราไม่มีคุณธรรมและพวกเราสกปรก” นี่คือน้ำที่สกปรก ไม่มีคุณธรรมใดในสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ เพียงผู้ที่สวยงาม  
(บริสุทธิ์และสะอาด) เท่านั้นที่มีคุณธรรม ลูกรับฟังพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกไม่รับฟังใครอื่น  
บอกประเด็นของความรู้เหล่านี้ให้แก่นักเรียนและกัน ทำให้ผู้อื่นซำย้าประเด็น  
ความสุขที่ลูกมีประสบการณ์ที่นี้และคุณธรรมที่ลูกมีที่นี้นั้นดีมาก ผู้คนไปที่หอพักเป็นเวลาสองสามวัน บ้างก็เป็นเวลา 4  
วัน บ้างก็ 6 วัน หรือ 8 วัน ลูกนั่งที่นี้และเฝ้าแต่รับฟังพ่อ ขอให้มิตรที่ท้าวลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านของลูกกับแม่และพ่อ  
นี่คือบ้านของพระเจ้า ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นประตูหรือบ้านนั้นก็เป็นสิ่งเดียวกัน  
หากลูกได้มาที่ประตูลูกก็ได้เข้ามาในบ้านด้วยเช่นกัน เราเดินเข้าประตูเพื่อเข้าไปในบ้าน ดังนั้นนี่คือบ้านของพระเจ้า  
ลูกคือพี่น้องหญิงชาย เหตุอันเองสิ่งนี้จึงเรียกว่าอินทราพริส (ท้องพระโรงของอินทรา) สิ่งนี้คือซิปพาริส (ชื่อของเทพธิดา)  
แห่งความรู้ ได้มีการให้ชื่อไว้ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน นี่คือน้องพระโรงของซิปพาบา เมื่อลูกไปจากที่นี้  
ความแตกต่างในสภาพของลูกนั้นก็เหมือนกับการกลางวันและกลางคืน  
ผู้ที่ไปเพื่องานรับใช้ก็มีเพียงงานรับใช้เท่านั้นในสติปัญญาของพวกเขา เป็นการง่ายมากที่จะอธิบายถึงวงจรของละคร  
เวลานี้เรากำลังเตรียมตนเองเพราะบาบาได้มาเพื่อพาพวกเรากลับไป เราต้องเตรียมกระเป๋าสัมภาระของเรา  
ลูกได้ให้เศษฟางแก่ของลูกแก่พ่อและเพื่อเป็นการตอบแทนบาบาก็ได้ให้ทองคำทั้งหมด(แก่ลูก)  
ลูกจุ่มลงไปในทะเลสาบศักดิ์สิทธิ์แห่งความรู้  
นี่คือเรื่องของการศึกษาเล่าเรียนที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์ เทวดานางฟ้าไม่ใช่บางสิ่งอื่น  
ไม่มีเรื่องของปีก ฯลฯ พระราชวังและเพชรพลอยที่นั่นสวยงามเพียงไร! เวลานี้มายาได้หักปีกของลูก  
ดังนั้นลูกไม่สามารถบินได้ สิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ได้มีการอธิบายว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับจรวด  
เพราะจรวดนั้นบินขึ้นไป พวกเขาคิดว่าจรวดบินเข้าไปใกล้พระเจ้า พระเจ้าไม่ได้กำลังนั่งอยู่เบื้องบนนั้น  
ทั้งกองทัพของดวงวิญญาณจะกลับไป ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้บาบาเป็นผู้นำทางของเรา  
ท่านได้พาดวงวิญญาณจำนวนนับไม่ถ้วนกลับไป พ่อพูดว่า: นี่คือนางของพ่อ พ่อสอนราชาโยคะและความรู้ที่ง่ายตาย  
พ่อท่านเต็มไปด้วยความรู้ พ่อมาและพอนั่งอยู่ในผู้นี้และแนะนำตนเอง เช่นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณเต็มไปด้วยบทบาทของ 84  
ชาติเกิด ในท่านองเดียวกันพ่อก็ซำย้าบทบาทที่มีอยู่เต็มในพ่อ  
บทบาทของลูกยิ่งใหญ่มากเพราะในขณะที่พอนั่งในสภาพของการปลดเกษียณถึงครึ่งหนึ่งของวงจร  
บทบาทของลูกคือบทบาทที่รอบด้าน ผู้คนพูดว่าพระเจ้ามีแรงบันดาลใจที่จะสร้างโลก พวกเขาไม่เข้าใจ พ่อพูดว่า:  
เมื่อถึงบทบาทของพ่อ พ่อก็เข้าไปในร่างที่ธรรมดาและสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อไม่ได้เข้าไปในครรรค์  
อย่างแนนอนที่พ่อเข้าไปในร่างของมนุษย์และสอนราชาโยคะ หรือจะให้พ่อเข้ามาในร่างของปลาหรือจะเข้าเล่า?  
ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพ่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์อย่างไร พ่อและสอนลูก พ่อสูงสุด  
ดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนราชาโยคะและความรู้ที่ง่ายตายและทำให้ลูกเป็นนายของโลก  
ท่านเรียกได้ว่าเป็นนักมายากลด้วยเพราะท่านเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์  
ท่านอธิบายนัยสำคัญของสิ่งนี้แก่ลูกอย่างชัดเจนมาก พ่อที่นั่งและอธิบายว่าการทำลายล้างโลกเกิดขึ้นอย่างไร  
ผู้คนเหล่านี้จะต่อสู้กันเองอย่างไร แม่หน้าเลือดจะไหลนองอย่างไร และแม่น้ำของน้ำนมและก็จะไหลรินในสวรรค์อย่างไร  
พันดาวาได้ต่อสู้หรือไม่? พ่อพูดว่า:  
จงละทิ้งสำนักที่เป็นร่างและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นเพื่อที่ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก  
ผู้ที่มีโยคะกับธาตุแห่งแสงก็คิดว่าพวกเขาจะไปและหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม แต่ไม่มีใครหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม  
นั่นคือ,ธาตุแสงได้ พ่อพูดว่า: มานมานะภาพ! มีภาระเหนือศีรษะของลูก  
เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยหรือมิฉะนั้นก็จะมีมารลงโทษมากมายผ่านดารามร  
ราช ลูกต้องกลับไปในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงซิปพาบา หากลูกไม่ได้มีการฝึกฝนการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานาน  
ลูกก็จะไม่มีสภาพนี้ในเวลาสุดท้าย ศันยาสหิมามากมายก็ได้จากร่างเพียงในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่ใดสักแห่ง  
ค่ายกบองของผู้ทำปัดตีนั้นก็ไม่ยิ่งหย่อน กระนั้นก็ตามพวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิด พ่อพูดว่า:  
พ่อจะพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไป

ทั้งในกลางวันและกลางคืนจงมีความใส่ใจเดียวถึงวิธีการที่จะให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

**สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรโลงระลึกถึง:**

1. รับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้รับฟังสิ่งใดจากใครอื่น เพียงแต่ซำ้ย้าสิ่งต่างๆ ของความรู้ผ่านปากของลูกเท่านั้น และจิตใจผู้อื่นให้พูดถึงความรู้เท่านั้น

2. ลูกต้องกลับบ้านกับพ่อ ดังนั้นจงให้ฟางเก่าๆ ของลูกและโยกย้ายกระเป๋าสัมภาระของลูก มีความใส่ใจเดียวเท่านั้นสำหรับทุกคนที่จะได้รับคำแนะนำของพ่อผู้เดียว

**พร:**                      **พร:**                      ขอให้ลูกมีชัยชนะเหนือมายาและกลับมาแข็งแรงในชีวิตบราห์มิน  
บนพื้นฐานของการจรรโลงระลึกถึงและงานรับใช้  
พื้นฐานของชีวิตบราห์มินคือการจรรโลงระลึกถึงและงานรับใช้  
ถ้าพื้นฐานของการจรรโลงระลึกถึงและงานรับใช้ของลูกนั้นอ่อนแอ                      บางครั้งลูกก็จะเคลื่อนไปอย่างรวดเร็ว  
และบางครั้งก็ช้าในชีวิตบราห์มิน                      ถ้าลูกมีความร่วมมือ                      มีมิตรหรือมีสถานการณ์ที่ลูกต้อง  
เมื่อนั้นลูกก็จะเคลื่อนไปเรื่อยๆ                      มิฉะนั้นแล้วลูกก็จะกลับมาห่อนยาน                      เหตุนี้เอง  
ลูกจึงต้องมีความเร็วสูงทั้งในการจรรโลงระลึกถึงและในงานรับใช้  
ถ้ามีการจรรโลงระลึกถึงและทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว                      เป็นการง่ายดายที่จะกลับมาเอาชนะมายา  
และเมื่อนั้นจะเห็นชัยชนะได้ในทุกการกระทำ

**คติพจน์:**                      เพียงผู้ที่เต็มไปด้วยทุกพลังจะกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

\*\*\* โอม ชานติ \*\*\*